

«دوره بلند مدت آموزش نظریه های روابط موضوعی از کلاسیک تا معاصر همراه با درمان متمرکز بر انتقال (TFP)» به همراه بازخوانی متون مرتبط	عنوان دوره آموزشی
دکتر شیما شکبیا متخصص روان شناسی بالینی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی نشانی الکترونیکی و سایت: shima.shakiba@viraclinic.com www.viraclinic.com www.viraclinic.com/facebook	مدرس
	مدت دوره
این دوره برای دو گروه مبتدیان و درمانگران به صورت جداگانه برگزار می گردد.	شیوه برگزاری
	هزینه
این مدل شخصیت بر مبنای تئوری روابط موضوعی آمریکایی معاصر و توسط اتو کرنبرگ گسترش یافته است. بر اساس این مدل - نحوه‌ای که فرد معمولاً خودش و دیگران را درک کرده و رفتار می‌نماید - ریشه در ساختارهای روانی عمیقی دارد که در واقع شامل تصاویری از خود (self) فرد در ارتباط با دیگران است. این ساختارهای روانی حاوی الگوهای ارتباطی درونی شده، شناخت هیجانی و ارزشهای اخلاقی هستند. مجموعه این عوامل در کنار هم چیزی را تشکیل می‌دهند که همان کاراکتر (character) فرد است و همین کارکتر تعیین می‌کند که فرد چطور دنیای پیرامون خود را تجربه می‌کند. بطور خاص، تعاملات دارای بار هیجانی که بین کودک و مراقبت کنندگان اصلی بصورت یک الگوی تکراری درآمده و در طول زمان تکرار شده‌اند، منجر به شکل گیری بازنمایی‌هایی شامل خود و افراد مهم زندگی فرد در ذهن می‌شود که این بازنمایی‌ها همان کیفیت هیجانی که در ارتباطهای اولیه تجربه شده‌اند را نیز به همراه خود دارند. این بازنمایی‌های خود و دیگران که به این تجارب اولیه و هیجانات همراه آنها مرتبط هستند را اصطلاحاً «دوگانه‌های روابط موضوعی»^۱ می‌نامند. احساسی که همراه یک دوگانه خاص است می‌تواند یک طیف از عشق شدید تا تنفر شدید داشته باشد. در سالهای اولیه زندگی، این دوگانه‌ها چندان دقیق نیستند و بازنمایی‌های منطبق بر واقعیت تجربه شده فرد محسوب نمی‌شوند بلکه معمولاً بصورت هیجانات و تصاویر اغراق شده و شدید می‌باشند. بنابراین در پاسخ به عوامل برانگیزاننده (وقایع زندگی) فرد خودش و دیگران را در قالب بازنمایی‌های تشدید شده و ابتدایی درک می‌کند که با بازنمایی‌هایی که از خودش و دیگران در صورت مواجهه با یک محرک دیگر دارد ارتباطی ندارند. (بعنوان مثال فردی را در نظر بگیرید که وقتی دوستش به او لیخن می‌زند احساس شادی و ارزشمندی دارد و اگر دوستش دیر به قرار ملاقات برسد این فرد احساس غم و بی‌ارزشی می‌کند؛ بازنمایی مرتبط به دوست او نیز در موقعیت اول یک فرد دوست‌داشتنی و در موقعیت دوم یک فرد طردکننده است). در صورتیکه فرد رشد روانی سالمی داشته باشد، این بازنمایی‌های اغراق شده و گسسته بتدریج در قالب تصاویر درونی پیچیده‌تر، دقیق‌تر و واقعی‌تری از خود و دیگران بصورت یکپارچه درمی‌آید. درچنین حالتی است که فرد قادر به درک این موضوع خواهد شد که هر یک از ما دارای جنبه‌های خوب و بد هستیم و ممکن است در عین حال که ویژگیهای خوب خود و دیگران را ارج می‌نهیم، اما همزمان نسبت به خودمان یا دیگران احساس دلسردی و ناامیدی داشته باشیم. ما یاد می‌گیریم که تجربه عواطف منفی، ظرفیت عواطف مثبت را از بین نمی‌برد و احساسات ما در ارتباط با دیگران می‌تواند ترکیبی از احساسات متفاوت باشد (به جای آنکه کاملاً مثبت یا کاملاً منفی باشد). یک امر ضروری برای سلامت روانشناختی، رشد احساس فردیت است. رشد سالم، منجر به شکل‌گیری یک فردیت منسجم و یکپارچه می‌شود که در طول زمان پایدار است و بر اساس خود ارزیابی‌های واقعی است که در آن عواطف مثبت بر عواطف منفی مسلط هستند و ایگو توان کافی برای مقابله با چالش‌ها و ناکامی‌های زندگی را دارد. برای داشتن یک رشد روانی نرمال، بازنمایی‌های دوگانه اغراق شده از خود و دیگران باید در قالب یک تمامیت واحد به یکپارچگی برسد که به یک احساس پخته‌تر و منعطف از خود و دیگران در دنیا منتهی می‌شود.	اهداف آموزشی

¹ object relations dyads

در رشد روانشناختی که منجر به اختلالات شخصیت شده است، درواقع به انسجام رسیدن این بازنمایی‌های اغراق شده با شکست مواجهه می‌شود. دوگانه‌های درونی شده که همراه با عواطف به شدت منفی متفاوتی هستند منفک از یکدیگر باقی می‌مانند و بصورت مستقل از یکدیگر به حیات خود ادامه می‌دهند و بنابراین دنیا بصورت کاملاً انتزاعی (در قالب همه یا هیچ)، مبهم و بدون پیوستگی تجربه می‌شود.

این وضعیت بصورت شدیدی در افرادی با شخصیت مرزی مشاهده می‌شود، اما در افراد دارای سایر اختلالات شخصیت مانند نارسسیسیستیک، پارانوئید و هیستریونیک نیز دیده شده است. نبود یک فردیت منسجم (یک حس پایدار نسبت به خود) بطور کلی منجر به تضعیف ایگو می‌شود که سبب مشکلاتی همچون ناپایداری احساسی، تکانشگری، عدم تحمل اضطراب و ناکامی، حساسیت بیش از اندازه به طرد شدن و انواع دیگری از سمیتوم‌های رایج در اختلالات شخصیت محسوب می‌شود. بویژه، عدم موفقیت در دستیابی به یک حس پایدار از خود و دیگران باعث اغتشاشات شدید در روابط بین فردی می‌شود. در اختلالات شخصیت خاصی که شدت کمتری دارند، مانند اختلال افسرده - مازوخیستی یا اختلال وسواسی - تکانشی، بازنمایی درونی افراد تا حدودی بهتر انسجام یافته و یک هسته اولیه حسی نسبت به خود شکل گرفته، اما نبود یکپارچگی بین عناصر اصلی دنیای درونی آنها می‌تواند منجر به یک سبک شخصیتی غیر منعطف و خشک شود.

سؤالی که در اینجا مطرح می‌شود آنست که چرا در برخی از افراد این فردیت یکپارچه شکل نمی‌گیرد؟ در این مدل، ترکیبی از دلایل ارائه شده است. عناصری از سرشت بیولوژیک افراد به همراه عوامل محیطی می‌توانند در ایجاد این ساختار روانی گسسته نقش داشته باشند.

درنهایت می‌توان به اینصورت جمع‌بندی نمود که بازنمایی درونی والدین ارضاء کننده در ارتباط با «خود» ارضاء شده، کاملاً از بازنمایی درونی والدین ناکام کننده در ارتباط با «خود» طرد شده و مستأصل تفکیک شده و جدا هستند. این تصاویر متضاد هر کدام با هیجانات شدیدی درآمیخته‌اند: بازنمایی نوع اول همراه با هیجانات عاشقانه و بازنمایی نوع دوم همراه با نفرت و بیزاری است. در حالیکه بیمار نسبت به این دنیای دوگانه گسسته آگاهی ندارد، عکس‌العمل‌هایش در مقابل وقایع، بصورت نوسانی بین دو قطب کاملاً مثبت و منفی ذهن در حال تغییر است. این نوسانات، ناپایداری‌های شخصیتی بوجود می‌آورد که ریشه سمیتوم‌های خاص افراد می‌باشد و از آن میان می‌توان به این موارد اشاره نمود: آشفتگی روابط بین فردی، ناپایداری احساسی، طرز تفکر سیاه و سفید، خشم و بروز زمینه‌های تخریب واقعیت سنجی افراد.

کرنبرگ ۲۰۱۴

دانشجویان و فارغ التحصیلان کارشناسی ارشد و دکتری روان شناسی، روان پزشکی و مشاوره	گروه مخاطب
پنج شنبه ها ، ۱ ساعت و ۱۵ دقیقه	روزهای پیشنهادی هفته
کلینیک روان شناختی ویرا؛ با مجوز سازمان بهزیستی تهران؛ نشانی تهران، بلوار آفریقا، بالاتر از پل میرداماد، نبش آناهیتا، ساختمان پزشکان آناهیتا، طبقه پنجم، واحد ۱۹ تلفن ثبت نام: ۸۸۷۹۰۰۸۲	محل برگزاری کارگاه
با ارائه گواهی از کلینیک روان شناختی ویرا	ارائه گواهی